

ז.ה.ל.צ.י.ב.

ספר

כתבי קהלות יעקב

החדשים

סדר נשים

כרך ב' - נזיר, סוטה, גיטין, קידושין

נלקט מכת"י מרן

רבינו יעקב ישראל קניבסקי זצוקלה"ה

שעדיין לא נדפסו ועי' בהקדמה

העתקתיו גם הכנתיו לדפוס אני נכדו

שלמה בלאאמור"ר הנרש"ח שליט"א קניבסקי

שנת ראה זה חדש הוא כבר לפ"ק

בני ברק

הקדמה

השיד והשבת להי העולמים התהלה והתפארת להי העולמים, הונה לבי בתפילה והדאה להשי"ת שנתגלגלה וכות זו לדי להגיש מטתה ותישה כולת נקדה, לפני מלכי התורה רבנן ותלמידיהון האמונים עלי תורת רבינו הצ"ל ז"ע. וזה רבינו הצ"ל ותורתו נתפודה על פני תבל כולו, ככל מקום מוקטר מונש לפני בני התורה צעירים חקים, דו על העליונה בביאור הסוגיות לסוגיהם בכל הש"ס, און לך בות המדרש בלא חידוש מהדושי תורתו הערבים בעמקותם, ספרי "קהלות יעקב" המפורסמים בתבל וטלואו, יד הכל משמשים בהם ומצאים בהם טעם.

דרכו של רבינו בכתיבת חידושי תורתו היתה, שאת עיקר מאמציו וכותותיו הי' משקיע בליבון מתיקות טבת וסגנון עריכתם, כדי שהדברים יובנו לכל צורכ אפי' לצעיר שבצעירים, כדי שכל מעיין בספריו ימצא טעם ואהבה בלימוד התורה, את עמיקת מהשבותו ורעיונותיו הי' מצפה בתבילי צוף לפשטם ולהעמידם על לוח הלב בלא באבין מיוחד ואדך זיל נמור, ומעמיה היים זכו טלו והצליתו ונס עשו פרי בלימוד וביעה למעלה רוב.

לפיכך הי' רבינו מסנן סיטון אחר סיטון, בי"ג נפות מנפה את חידושי, והרבה יותר באשר הרפים השאור בכתביו בלא להרפיים, ואין אתנו יודע מעמם ועומק סיבתם של אותם המערכות והחידושים הנפלאים שלא זכו לראות אור, הרבה מאותם המתרבים שראה רבינו לדתתם ננו בבית הנגינה, אך נשאר לטו גם כמה וכמה מהפרות שלא ננו רבינו ז"ל, ומדלא ננום ש"ס שלא מצא בהם פסול, אלא שבמעמם שונים לא הבנים בספריו, ואין לטו אלא מה שענינו רואות.

בין הכתבים הרבים שהשאיר לנו ברכה רבינו ז"ע מצאנו הרבה חידושי תורה מערכות עצומות בסוגיות הש"ס שלא הרפיים רבינו ז"ל, חלקם כתבם בעודו צעיר לימים, וחלקם נכתבו ברבות השנים, ומשום מה השמיטם רבינו בספריו, יש מהם

שטסה פ"ס דינורה וע"פ רענה דמקודם
 הר' נהיה עלמה עשמה ברענה. ואע"פ
 שביטלה בשליש מ"מ הא ס"ל א"א לנטל, דלא
 אפי דינור ומנטל דינור. ואי משום שאינה
 רוצה בקדושין וליהוי באילו היא עלמה עשמה
 קדושין אכל שלא נרצון כ"א בהכרח (סמך).

ע"י נאור גדול סי' ט' באורך וע"י תפארת
 יפקד לדף כ"ט כ"י. ואלה נענין סי' כ"ד אות ב
 ככב מין מקום מהדברים שאין נענינן אהרן.

כנול הדוק. ובר' חו"ט קדושין דרש האומר
 [בן דרש [א] גבי אפי דינור ומנטל דינור
 דרש לקם ליה ל"י קך סגורא, ואפי יטול
 למור מכליטתו. ובר' חו"ט דכ"ו שלא כפדו,
 אכל כסוד אלו משום שאתרה ל"י מהר שליח
 לקדשי ל"י מ"י מהרם ט"ש. ונרץ מוכן ארו
 הליק י"י. והר"ה דדכ"ט חו"ט דהשליח הוא
 ד' המטל והמטלם טובה הקדושין, ולפ"ו גם
 אלו שוממה שליח א"א ל"י לקדש אלא נרצון
 אהרן, אלא שבידק על הרצון דמקודם. ומ"ן

סימן לב

בענין מעלין את המדומע בשבת

מועיל אכל כשמחשנ דהדינור וההפרשה
 מועיל אז מהני הדינור ולכן אסור. (ואין זה
 ענין לקנין המועיל עם שאינו מועיל בחשו'
 רפק"א ז"ל סי' רכ"א [ואיז ה"ן ודו"ק]. אכל
 במדומע שאינו ענין הלוח רק שחכמים אקרו
 לאטול עד שינרר א"כ גם כשעושה מעשה
 מ"מ מרזי גם מחשבתו כיון שאינו עשיית
 הלוח ודו"ק. ואלה מקן ו"ל ככב הסבר אהרן נחלק
 ק' ע"י מ"ן.

בניינין דף ל"ג א' כהני חו"ט ודייה
 כההכחן דנצי מדומע כיון שאפשר
 ליקן מינו נלך זה ממילא מותר ג"כ להפריש
 בחשבה לר"י יהודה כתבואר בשנת קמ"א:
 ט"ש, מ"א"כ בהרומה חמ"א אע"פ דאפשר
 בחשבה מ"מ אהרן בחשבה ע"ש.

ו"ראה הסבר הדבר דאע"פ דהרומה מבי
 בחשבה היינו כשמחשנ שהמחשבה

